

Βασίλισσα Ελισάβετ: Ρήσεις που έμειναν στην ιστορία

Η κληρονομιά της βασίλισσας Ελισάβετ μέσα από τους λόγους που εκφώνησε, τα ραδιοφωνικά και τηλεοπτικά της μηνύματα, τις λιγοστές παρεμβάσεις της για σημαντικά γεγονότα – ένας πλούτος μηνυμάτων που συγκινούν και εμπνέουν.

“Οι τελετές που είδατε σήμερα είναι αρχαίες και ορισμένες από τις καταβολές τους κρύβονται στην αχλή του παρελθόντος. Αλλά το πνεύμα και το νόημά τους λάμπουν μέσα στους αιώνες τώρα, ίσως, πιο έντονα από ό,τι ποτέ. Έχω δεσμευτεί ειλικρινώς στην υπηρεσία σας, όπως τόσο πολλοί από εσάς έχουν δεσμευτεί στη δική μου. Σε όλη μου τη ζωή και με όλη μου την καρδιά θα προσπαθήσω να φανώ αντάξια της εμπιστοσύνης σας. Σε αυτή την απόφαση έχω τον σύζυγό μου να με στηρίζει. Μοιράζεται όλα τα ιδανικά μου και όλη την αγάπη μου για εσάς. Έπειτα, αν και η εμπειρία μου είναι τόσο μικρή και το έργο μου τόσο καινούργιο, έχω τους γονείς και τους παππούδες μου ως ένα παράδειγμα που μπορώ να ακολουθήσω με βεβαιότητα και εμπιστοσύνη. Έχω πίσω μου όχι μόνο τις λαμπρές παραδόσεις και τα χρονικά των χιλιών και πλέον ετών, αλλά και τη ζωντανή δύναμη και το μεγαλείο της Κοινοπολιτείας και της Αυτοκρατορίας των κοινωνιών παλαιών και νέων των χωρών και των φυλών που διαφέρουν στην ιστορία και στην καταγωγή, αλλά όλοι, με τη θέληση του Θεού, ενωμένοι στο πνεύμα και στον στόχο. Ως εκ τούτου, είμαι βέβαιη ότι η στέψη μου δεν είναι το σύμβολο μιας δύναμης και μιας μεγαλοπρέπειας που έχουν χαθεί, αλλά μια δήλωση των ελπίδων μας για το μέλλον και για τα χρόνια που μπορεί, με τη Χάρη και το Έλεος του Θεού, να μου δοθούν να βασιλεύσω και να σας υπηρετήσω ως βασίλισσά σας.”

– Απόσπασμα από την ομιλία της βασίλισσας κατά την ημέρα της στέψης της, στις 2 Ιουνίου του 1953.

Όλοι προσπαθούμε με διαφορετικό τρόπο να το αντιμετωπίσουμε. Δεν είναι εύκολο να εκφράσει κανείς την αίσθηση της απώλειας, αφού το αρχικό σοκ συχνά διαδέχεται ένα μείγμα άλλων συναισθημάτων: δυσπιστία, έλλειψη κατανόησης, θυμός – και ανησυχία για όσους έχουν απομείνει. Όλοι νιώσαμε αυτά τα συναισθήματα αυτές τις τελευταίες ημέρες. Έτσι, αυτό που σας λέω τώρα, ως βασίλισσά σας και ως γιαγιά, το λέω από την καρδιά μου. Πρώτον, θέλω να αποτίσω φόρο τιμής στην ίδια την Νταϊάνα. Ήταν ένας εξαιρετικός και χαρισματικός άνθρωπος. Στις καλές αλλά και στις κακές στιγμές, δεν έχασε ποτέ την ικανότητά της να χαμογελά και να γελά, ούτε να εμπνέει τους άλλους με τη ζεστασιά και την καλοσύνη της. Τη θαύμαζα και τη σεβόμουν – για την ενέργεια και την αφοσίωσή της προς τους άλλους και ιδιαίτερα στα δύο αγόρια της.

– Απόσπασμα από το μήνυμά της βασίλισσας μετά τον θάνατο της Νταϊάνα, το 1997.

Το πένθος είναι το τμήμα που πληρώνουμε για την αγάπη.

A life of
Service, Duty
and Devotion

Thank you
Queen Elizabeth
1926-2022

– Μια φράση από το μήνυμά της βασίλισσας για τα γεγονότα της 11ης Σεπτεμβρίου, το οποίο διαβάστηκε από τον Βρετανό πρέσβη Σερ Κρίστοφερ Μέγιερ κατά τη διάρκεια της λειτουργίας του ναού St Thomas της Νέας Υόρκης στις 20 Σεπτεμβρίου του 2001.

Με τη σημαντική ευκαιρία της 200ής επετείου από την έναρξη του Ελληνικού Πολέμου της Ανεξαρτησίας, θα ήθελα να μεταφέρω στην εξοχότητά σας τα συγχαρητήριά μου, μαζί με τις καλύτερες ευχές μου στον ελληνικό λαό. Μετά από μια δύσκολη χρονιά, είμαι σίγουρη ότι οι εορτασμοί για την επέτειο των διακοσίων χρόνων θα φέρουν καλύτερους καιρούς, ενώ παράλληλα θα ενισχύσουν τις θερμές σχέσεις μεταξύ των δύο κυβερνήσεων και των λαών μας.

– Το μήνυμά της βασίλισσας για τον εορτασμό της επετείου των διακοσίων χρόνων της ανεξαρτησίας της Ελλάδας στην Πρόεδρο της Δημοκρατίας Κατερίνα Σακελλαροπούλου.

Μικρές δόσεις σοφίας από τις εμβληματικές χριστουγεννιάτικες ομιλίες της Ελισάβετ – άλλοτε με βαθιά θρησκευτική σκέψη και άλλοτε με το βλέμμα στις παγκόσμιες εξελίξεις.

Ήταν πάντα εύκολο να μισείς και να καταστρέφεις. Το να χτίζεις και να αγαπάς είναι πολύ πιο δύσκολο. (1957)

Οι αγώνες κατά των απάνθρωπων προκαταλήψεων, κατά της αθλιότητας, της άγνοιας και της ασθένειας οφείλονταν πάντα σε μεγάλο βαθμό στην αποφασιστικότητα και στην επιμονή των γυναικών. [...] Στον σύγχρονο κόσμο οι ευκαιρίες για τις γυναίκες να δώσουν κάτι πολύτιμο στην ανθρωπότητα είναι μεγαλύτερες από ποτέ, επειδή, με τις δικές τους προσπάθειες, αρχίζουν τώρα να παίζουν πρωταρχικό ρόλο στη δημόσια ζωή. (1966)

Σε περιόδους αμφιβολίας και άγχους, η στάση που δείχνουν οι άνθρωποι στην καθημερινή τους ζωή, στα σπίτια τους και στην εργασία τους είναι υψίστης σημασίας. (1974)

Τα συναρπαστικά νέα των τελευταίων μη-

Μικρές δόσεις σοφίας από τις εμβληματικές χριστουγεννιάτικες ομιλίες της Ελισάβετ – άλλοτε με βαθιά θρησκευτική σκέψη και άλλοτε με το βλέμμα στις παγκόσμιες εξελίξεις.

νών αφορούν τον τρόπο που οι άνθρωποι στην Ανατολική και στη Δυτική Ευρώπη ξεκίνησαν να σκέφτονται για το μέλλον τους με έναν λιγότερο εχθρικό τρόπο – περισσότερο σαν γείτονες. Είναι ακόμα δύσκολο για μας να είμαστε σίγουροι τι θα συμβεί ως αποτέλεσμα αυτών των σπουδαιών γεγονότων, αλλά θα ήταν υπέροχο να σκεφτεί κανείς ότι σε αυτά τα τελευταία χρόνια του 20ού αιώνα το μήνυμά του Χριστού, «αγάπα τον πλησίον σου», θα ληφθεί επιτέλους υπόψη. (1989)

Ως κόρη, μητέρα και γιαγιά, συχνά βρίσκομαι στη θέση να ζητήσω συμβουλές ή να πρέπει να δώσω, σε όλες από τις τρεις αυτές ιδιότητες. Καμία ηλικιακή ομάδα δεν έχει το μονοπώλιο στη σοφία, και πράγματι πιστεύω ότι οι νέοι μπορούν κάποιες φορές να είναι σοφότεροι από εμάς. Αλλά, όσο μεγαλώνω, τόσο συνειδητοποιώ τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουν οι νεότεροι καθώς μαθαίνουν να ζουν στον σύγχρονο κόσμο. (1998)

Ξέρω πόσο πολύ βασίζομαι στην πίστη μου για να με καθοδηγήει στις καλές και στις κακές στιγμές. Κάθε μέρα είναι μια νέα αρχή, ξέρω ότι ο μόνος τρόπος για να ζήσω τη ζωή μου είναι να προσπαθώ να κάνω το σωστό, να βλέπω μακροπρόθεσμα, να δίνω τον καλύτερό μου εαυτό σε όλα όσα φέρνει η μέρα και να εμπιστευόμαι τον Θεό. Όπως και όσοι από εσάς εμπνέετε από τη δική σας πίστη, αντλώ δύναμη από το μήνυμά της ελπίδας του χριστιανικού Ευαγγελίου. (2002)

Όταν η ζωή φαίνεται δύσκολη, οι θαρραλέοι δεν παραδίδονται και δεν αποδέχονται την ήττα – αντίθετα, είναι πιο αποφασισμένοι να αγωνιστούν για ένα καλύτερο μέλλον. (2008)

Όλοι μας πρέπει να βρίσκουμε τη σωστή ισορροπία μεταξύ δράσης και αναστοχασμού. Με τόσο πολλούς περισπασμούς, είναι εύκολο να ξεχάσουμε να κάνουμε παύση και να κάνουμε έναν απολογισμό. (2013)

Αξίζει να θυμόμαστε ότι συχνά είναι τα μικρά βήματα, όχι τα γιγαντιαία άλματα, που επιφέρουν την πιο διαρκή αλλαγή.